

ПЕРЕМІЩЕННЯ РУКОПИСНОЇ СПАДЩИНИ МИКОЛИ ЛИСЕНКА З ФОНДІВ ЛЬВІВСЬКОЇ ФІЛІЇ БІБЛІОТЕКИ АН УРСР У 1947 р.

Роман Дзюбан

молодший науковий співробітник групи досліджень історичних колекцій відділу рукописів ЛННБ України ім. В. Стефаника, канд. іст. наук

Висвітлено процес переміщення автографів партитур опер Миколи Лисенка «Тарас Бульба» та «Різдвяна ніч».

Ключові слова: *виставка, композитор, Лисенко, опера, партитура, рукопис, «Студіон», ювілей.*

The article deals with the movement of autographs scores Mykola Lysenko opera «Taras Bulba» and «Christmas Night».

Keywords: *exhibition, composer, Lysenko, opera, score, manuscript, «Studion», anniversary.*

Освещен процесс перемещения автографов партитур опер Мыколы Лысенко «Тарас Бульба» и «Рождественская ночь».

Ключевые слова: *выставка, композитор, Лысенко, опера, партитура, рукопись, «Студіон», юбилей.*

З'ясування долі рукописної музичної спадщини Миколи Лисенка з фондів колишньої книгозбірні «Студіону» й досі залишається актуальним. Хоча більшість творів композитора була надрукована ще за його життя [16, с. 265], однак не всі його нотні твори віднайдено*. На жаль, деякі матеріали, пов'язані як з особою Миколи Віталійовича, так і його спадщиною, втрачено безповоротно. Так, повністю втрачено предмети одягу композитора та «значна кількість фотографій осіб з його оточення», які були представлені серед 800 експонатів каталогу Виставки 1927 р., присвяченої композиторові [13]. Виставку організовано у Києві з нагоди 85-ліття від дня народження і 15-ліття від часу смерті М. Лисенка [3, с. 71].

© Дзюбан Р., 2016

* За інформацією завідувача Музею М. Лисенка у Києві Роксани Ско-рульської: «За деякими спогадами М. Лисенко надіслав О[мельяну] Огоновському «повну літургію Іоана Златоустого». Сьогодні знаємо з неї лише «Херувимську» [13].

Проте нез'ясованим до кінця залишається процес переміщення експонатів львівської виставки 1942 р.* на честь 100-літнього ювілею мистця** зі збірки книгозбірні «Студіону», які для неї у 1937 р. від нотовидавця Владислава Ідзіковського закупив митрополит Андрей Шептицький. Обставини цієї акції розглянуто у статті Оксани Мартиненко [16, с. 265-266], а про саму виставку 1942 р., яка «діяла довший час як музей чи кабінет М. Лисенка при Львівській консерваторії», писав Яким Горак [3, с. 72].

Як припустила О. Мартиненко, авторське право на видання творів М. Лисенка митрополит закупив до 100-річного ювілею від дня його народження, «оскільки саме в 1942 р. закінчувався термін дії прав на твори композитора». Однак воєнні події цьому явно не сприяли [16, с. 267].

Невідомо, скільки Лисенкових рукописів закуплено тоді, хоча це була значна частина творів композитора. У газеті «Діло» від 19 грудня (№ 280) 1937 р. зазначено, що А. Шептицький відкупив «авторське право до прибл[изно] **350 творів покійного М. Лисенка. Між ними є 45 творів на соля і хори, 5 опер та 4 оперети. Деякі з цих творів у нас зовсім незнані...** [тут і далі виділив автор статті. — Р. Дз.]. Між збіркою знаходяться цінні манускрипти покійного музика, як **повні оркестральні партитури опер «Тарас Бульба», «Енеїда», «Різдвяна ніч» та оперети «Чорноморці»** [16, с. 267].

Після війни в Україні й надалі наростали репресії проти діячів культури, розпочаті за першого секретаря ЦК КП(б)У Микити Хрущова***. Репресії посилились після того, як місце М. Хрущова в березні 1947 р. посів один з організаторів Голодомору у 1932–1933 рр. Лазар Каганович****. В Галичині, зокрема у Львові,

* Відкриття ювілейної виставки відбулося 26 квітня 1942 р.

** «ВИСТАВКА У ЛЬВОВІ. Ввечері 15.V. закінчила свою роботу Львівська виставка, присвячена ювілею Лисенка. Виставка привабила багато відвідувачів із Львова і навколишніх сіл. Записи в книзі глядачів свідчать, про велике вражіння, справлене виставкою. Великий смак в розташуванні експонатів виявили організатори на чолі з д-ром Витвицьким» [2, с. 3].

*** **Хрущов Микита Сергійович** (1894–1971) — виконував обов'язки першого секретаря ЦК КП(б)У в січні–червні 1938 р., у червні 1938 — березні 1947 р. — перший секретар ЦК КП(б)У.

**** У березні 1947 р. Лазар Мойсейович Каганович (1893–1991) вдруге очолив ЦК КП(б)У, щоб «виправити» становище в сільському господарстві України, яке серйозно постраждало внаслідок посухи 1946 р.

активізувалося вивезення національно свідомих людей і тих, хто співпрацював з підпіллям. Тоді ж у націоналізмі звинуватили і директора київської Бібліотеки АН УРСР Юра Меженка. 15 липня 1947 р. Президія АН УРСР задовольнила його прохання про звільнення. У цей період у нього стався інфаркт і після офіційного звільнення (1 лютого 1948 р.) 5 лютого він виїхав до Ленінграда. На жаль, не оминули ці події й директора львівської академічної бібліотеки Василя Щурата, який до того ж від 1945 р. був задіяний у величезну передачу Польщі в 1946–1947 рр. збірок бібліотеки колишнього Оссолінеуму*, збіднюючи й без того спустошені в роки війни львівські бібліотечні фонди. Ці події, голодні повоєнні роки, масові арешти діячів культури — усе це діяло гнітюче на старого й хворого В. Щурата**. 27 квітня 1948 р. він помер***.

В Західній Україні він організував більше півтори тисячі колгоспів. Незважаючи на голод, в українських селах здійснювалися хлібозаготівлі. Збіжжя вивозилось за межі України і навіть за кордон. Від голоду загинули сотні тисяч селян. Тоді ж Л. Каганович посилив кампанію боротьби з «українським буржуазним націоналізмом». «На Україні Лазар пробув лише дев'ять місяців. Всі буквально зітхнули, коли він поїхав. Стиль його роботи не змінився: арешти, звільнення, виключення. Лазар наводив жах на все місцеве населення. Українці назавжди запам'ятали цей повоєнний час і дали йому свою назву — «Чорні дні». Воістину Україні не було передиху. На Україні його інакше як «кат», «м'ясник» або «шкуродер» не називали» [5].

* Бібліотекою тоді переважно керували начальник адміністративного керівництва АН УРСР у Львові Іван Романченко, а також заступник директора бібліотеки з адміністративно-господарських справ Віктор Печенок (призначений в кінці січня 1945 р.), згодом ЛфБАН УРСР по черговою опікувалися два заступники директора з наукових питань: Микола Пархоменко (від травня до жовтня 1945 р.) і Павло Гнип (від жовтня 1945 р.) [21, с. 240].

** З докладної записки Секретаря Львівського обкому КП(б)У І. Грушецького Л. Кагановичу: «Так ст. научный работник Академии наук Щурат заявил: «Из Львова до 26 октября должны вывезти 15 тысяч человек. Арестовано и вывезено уже 3 тысячи человек. Я хочу понять, за что вывозят людей, но никак не могу разобраться в этом. Здесь, как видно, борьба не только с бандеровцами, вывозят вообще подозрительных людей. Словом, помешали карты и ничего не разберешь...» [6, с. 479].

*** Його обов'язки до кінця року виконував П. Гнип та заступники директора В. Труш і В. Куш. У грудні 1948 р. директором бібліотеки призначено колишнього партизана-орденоносця Антона Одуху.

На так званій нараді інтелігенції Львова 24 липня 1947 р. заступник голови Ради Міністрів УРСР Дмитро Мануїльський звинуватив у співпраці з німецькими окупантами українського композитора, на той час директора Львівської державної консерваторії ім. М. В. Лисенка Василя Барвінського [6, с. 414]. Секретар Львівського обкому КП(б)У Іван Грушецький* висловив Л. Кагановичу думку про його ізоляцію [6, с. 439].

За недатованою доповідною запискою приблизно з другої половини серпня 1946 р. директора Львівської державної консерваторії ім. М. В. Лисенка Василя Барвінського, адресовану заступникові голови Ради Міністрів УРСР Миколі Бажанові, у цей час за постановою РНК УРСР та ЦК КП(б)У від 30 вересня 1944 р. планувалося розпочати видання повного зібрання творів М. Лисенка**. Для цього було потрібно зібрати й сконцентрувати всі музичні матеріали композитора у двох українських центрах — Києві та Львові — «містах, що найбільше спричинились до поширення творчої продукції М. Лисенка». Як повідомляв далі В. Барвінський, у фондах Львівської філії Академії Наук (йшлося про Львівську філію Бібліотеки АН УРСР) та собору Юра (йшлося про книгозбірню «Студіону») була значна кількість творів М. Лисенка «як друкованих, так і в рукописних оригіналах» і що фонди ЛфБАН УРСР не впорядковані, а «фонди кол[ишнього] книгосховища собора Юра взагалі перебувають в хаотичному стані». І що для збереження цієї спадщини «необхідно вилучити всі матеріали цієї спадщини з зазначених вище книгосховищ і передати до кабінета-музея М. Лисенка при Львівській Державн[ій] Консерваторії, в завдання*** якого входить збирання, систематизація і широка експозиція виключно творчих праць М. Лисенка для наукових досліджень». Далі дирекція Львівської консерваторії зверталась до М. Бажана з проханням «вжити термінових заходів до одержання для Консерваторії дозволу на розшук та передачу їй з фондів книгосховищ Львівської філії Академії Наук та собора Юра у Львові

* З 1944 р. до 12 січня 1949 р. і з січня 1950 до лютого 1951 р. — перший секретар Львівського обласного комітету КП (б) України.

** Публікацію повного зібрання творів М. Лисенка у 20 томах здійснило київське видавництво «Мистецтво» у 1950–1956 рр.

*** В записці підкреслено червоним олівцем.

всіх музичних матеріалів М. В. Лисенка, як друківаних так і рукописних оригіналів». Особливо В. Барвінський наголосив на тому, «що цінні рукописні оригінали оркестрових партитур опер «Тарас Бульба» * та «Енеїда», що переховуються в книгосховищі собора Юра, завдяки хаотичному його стану перебувають у великій щодо схоронення небезпеці» і що з п'яти актів партитури «Тарас Бульба» у цьому книгосховищі знайдено лише II-й акт. М. Бажан підтримав це прохання, про що свідчить його резолюція на документі від 27 серпня 1946 р. [17, арк. 111-113].

Треба сказати, що фонди книгозбірні «Студіону» були передані до ЛфБАН УРСР ще на початку лютого 1940 р. і вважалися власністю цієї бібліотеки і після війни [15, с. 45-49]. Про те, які Лисенківські скарби зберігала книгозбірня «Студіону», В. Барвінський був поінформований ще з часу святкування 100-літніх уродин композитора у 1942 р., оскільки для підготовки ювілейних торжеств при Українському центральному комітеті було створено Ювілейний комітет, який Барвінський і очолював [3, с. 70].

13 вересня 1946 р. від М. Бажана до Президії Академії наук УРСР на ім'я Олександра Палладіна ** надійшов лист-розпорядження з повідомленням про хаотичний стан музичних фондів книгосховищ як ЛфБАН УРСР, так і «зокрема кол. книгосховища собора Юра». І що такий стан «позбавляє можливості проведення досліджень фондів бібліотеки й, зокрема, вивчення музичної спадщини М. В. Лисенка, що зберігається в фондах згаданого книгосховища». Далі повідомлялось, що Рада Міністрів УРСР зобов'язала вжити термінових заходів щодо впорядкування музичних фондів книгосховища Львівського філіалу АН УРСР, а також надати можливість Львівській консерваторії користати з дослідницькою метою зазначеним фондом і «зокрема матеріалами М. В. Лисенка». Про вжиті заходи М. Бажан просив доповісти Раді Міністрів УРСР [17, арк. 114].

* Оперу «Тарас Бульба» за однойменним твором Миколи Гоголя М. Лисенко писав досить довго: над клавіром працював у 1880–1890 рр., потім над партитурою. Оперу вважають найбільшим досягненням українського музично-театрального мистецтва того часу.

** У 1939–1946 рр. — віце-президент АН УРСР, з 1946 р. — президент АН УРСР.

Менше, ніж через два тижні, а саме 26 вересня 1946 р., директор Бібліотеки Академії наук УРСР академік Василь Щурат* надіслав відповідь М. Бажану, в якій сповіщав «що музикалія, а в тому числі твори М. В. Лисенка, які одержано з колишнього книгосховища собора Юра (а властиво з книгосховища «Студіону» і з «Бібліотеки інституту церковної музики») зараз вже впорядковано. На жаль, книжки й ноти цих книгосховищ були **під час німецької окупації пошкоджені і розграбовані**, деякі знову ж Лисенкові твори були тоді випозичені проф. В. Витвицькому** (виїхав за кордон) доказом чого є посвідчення від 23/IV 1942 р., найдене між нотами». До листа додана копія цього посвідчення-розписки зі списком нот, позичених В. Витвицьким, з 15-ти пунктів, серед яких першими занотовані: **«Різдвяна Ніч» автограф один том, «Тарас Бульба» автограф один том, «Енеїда» автограф один том**. Далі В. Щурат повідомляв, що «література одержана з бібліотеки «Студіон» є некомплектна [...] немає між рукописними творами Лисенка **II-го акту** з «Різдвяної ночі» та **III-ього акту** з «Тараса Бульби», які саме випозичив В. Витвицький» [17, арк. 115-116].

Правда, В. Щурат не написав, що Лисенкові твори В. Витвицький позичав саме на виставку 1942 р. і, вочевидь, саме згадані

* Директором Львівської філії Бібліотеки АН УРСР 73-річного Василя Щурата, відомого українського історика літератури й письменника, академіка АН УРСР, Президія АН у Києві призначила 22 серпня 1944 р. (до виконання службових обов'язків приступив 1 серпня 1944 р.).

** **Витвицький Василь** (16.10.1905, м. Коломия, тепер — Івано-Франківська обл. — 31.12.1999, м. Самміт, США) — композитор, педагог, музикознавець, громадсько-культурний діяч. Д-р музикології (1932). Дійсний член НТШ (1960). Навчався на філософському ф-ті Ягеллонського ун-ту у Кракові (відділ музикології, 1925–1929). Від 1929 р. — викладач, від 1933 р. — директор Перемиської філії Вищого музичного інституту. Керівник Перемиського «Бояна». У 1937 р. переїхав до Львова. У 1940–1941рр. — доцент кафедри історії музики Львівської консерваторії. Науковий співробітник Інституту українського фольклору АН УРСР. Наприкінці Другої світової війни виїхав до Німеччини. У 1949 р. переїхав до м. Детройт (штат Мічиган, США), де викладав у Музичному інституті, співпрацював з Капелою бандуристів ім. Т. Шевченка. Автор праць з історії укр. музики [19].

Щуратом бракуючи акти з «Різдвяної ночі» і «Тараса Бульби». До листа М. Бажанові він долучив «Список композицій М. В. Лисенка найдених у книгозбірні «Студіону» у Львові, а які зараз зберігаються в Б[ібліотеці] А[кадемії] Н[аук]» [17, арк. 117].

Порівнявши цей список з переліком Лисенківських музикаліїв, які викупив А. Шептицький у нотовидавця В. Ідзіковського і який подає газета «Діло» (теж неповний), зауважуємо значні втрати. Можливо, ці втрати мали місце у воєнний час, як про це згадував у листі до М. Бажана В. Щурат.

Оскільки в листі-розпорядженні М. Бажана від 13 вересня 1946 р. йшлося лише про надання можливості «Львівській державній консерваторії користання у дослідницьких цілях зазначеним фондом, зокрема матеріалами М. В. Лисенка», тому й не були вони передані кабінету-музею М. Лисенка при консерваторії, як цього прагнув В. Барвінський.

Минуло більше восьми місяців. Дев'ятим червня 1947 р. дається офіційний лист до директора Бібліотеки Академії наук УРСР Юра Меженка від Комітету в справах мистецтв УРСР. Лист підписали голова комітету в справах мистецтв УРСР Пилип Козицький, голова Редколегії по виданню творів М. Лисенка й одночасно голова спілки радянських композиторів України Лев Ревуцький та завідувач відділення історії музики Інституту мистецтвознавства АН УРСР*. У листі повідомляється, що за постановою Ради Міністрів УРСР здійснюється підготовка до видання повного зібрання творів М. Лисенка і що «Редколегії по виданню творів для цієї роботи потрібні оригінали рукописів М. Лисенка, з'окрема оригінали партитур його опер». Оскільки у Львові в музичному кабінеті бібліотеки філіалу Академії наук зберігалися рукописні оригінали партитур опер «Тарас Бульба» і «Різдвяна Ніч», то «бажано, — йдеться у листі, — щоб ці цінні матеріали були б на збереженні, разом з іншими рукописними матеріалами М. Лисенка, в бібліотеці Академії Наук (Музичний відділ) у Києві, що дало б змогу як Редколегії по виданню творів, так і іншим науковим інституціям використати їх тут на місці для роботи по виданню і

* Підпис останнього нерозбірливий.

вивченню творчості М. Лисенка». З цим проханням, як йдеться далі в документі, до Ю. Меженка зверталися: Комітет в справах мистецтв УРСР, Інститут мистецтвознавства Академії Наук, Редколегія по виданню творів М. Лисенка та Спілка радянських композиторів України. На листі резолюція: «т. Плеський. Вважаю що треба задовольнити це прохання. Надіслати листа до Львівського філіалу 1947.06.11. Юр. Меж[енко]» [4, арк. 52].

14 червня 1947 р., тобто через п'ять днів, датовано офіційний лист Ю. Меженка «до директора Львівського філіала Бібліотеки АН УРСР» Василя Щурата з проханням «передати до нас для редакційної роботи партитури «Тараса Бульби» і «Різдвяної ночі», які зараз зберігаються в Муз[ичному] кабінеті Львівської філії Бібліотеки АН УРСР». Тому що «пересилати поштою такі цінні матеріали небезпечно, — йдеться далі у листі, — доручаємо синові композитора О. М. Лисенкові одержати ці рукописи і перевезти їх до Києва». На листі — резолюція В. Щурата: «Прошу видати. Акад[емік] Щурат» [14, с. 171-172].

Оскільки в Академічній бібліотеці Львова на той час (26 вересня 1946 р.) були віднайдені оркестровки I, III, і IV актів (дій) партитури опери «Різдвяна ніч» та оркестровки I, II, IV актів партитури опери «Тарас Бульба», то, очевидно, саме їх і забрав О. Лисенко до Києва*.

Але позичені В. Витвицькому на виставку 1942 р. II-й акт з «Різдвяної ночі», III-й акт з «Тараса Бульби» (V-й акт тоді ще, очевидно, не було знайдено) та один з трьох томів «Енеїди» [17, арк. 115-116] до арешту В. Барвінського зберігались у консерваторії.

* За повідомленням Р. Скорульської, «У фондовій колекції музею Миколи Лисенка дійсно є партитура опери М. Лисенка «Різдвяна ніч» — 3 томи з печатками «Книгозбірня «Студіон» у Львові» [Овальний штамп з написом: «книгозбірня “СТУДІОНУ” у Львові». — Р. Дз.]. Значимо, що це **повна** авторська партитура, бо у I томі підшито I–II дії, окремо переплетені III і IV дії. Стосовно партитури «Тараса Бульби» — згаданий штамп є на I, II та IV діях. На III дії печатка «Українського історичного музею ім. Т. Шевченка». Що ж стосується партитури V дії — вона знаходиться у Вашій бібліотеці [тобто, в ЛІННБ України ім. В. Стефаника. — Р. Дз.]» [13].

У відділі рукописів ЛННБ України ім. В. Стефаника тепер зберігаються:

1) автограф, II дія/антракт партитури опери «Різдвяна ніч».

Переплетений (картон, папір), на етикетці зі штампом «Студіону» передньої обкладинки напис: «*М. Лисенко. РІЗДВЯНА НІЧ Christmass Night. II.*», 121 аркуш, нумерація справа вниз. Штampi Студіону на: 2 форзаці, 4 форзаці, аркушах: 1 (з написом «*Дія друга/Антракт*»), 61, 72, 97, 120 [10];

2) автограф, III дія партитури опери «Тарас Бульба».

Переплетений (картон, папір), на етикетці передньої обкладинки напис: «*М. Лисенко „Тарас Бульба”. III Акт.*», 66 аркушів, титульний аркуш без записів, штampi «Студіону» на аркушах: 1 (з написом «*„Дійствие 3” /Антрактъ / Запорожская Сѣчь оп. : Тарасъ Бульба*»), 45, 66 зв. Перед арк. 55 — «Рахунок на оправу нот. Львів дн. 11/ХІІ 1947* 7,50 зл. [Штampi:] Студіону і «Арт. переплетня Павла Бабяка Львів, Бляхарська 1» [11];

3) автограф, V дія партитури опери «Тарас Бульба».

Переплетений (картон, папір) аналогічно як 2), на етикетці зі штампом «Студіону» передньої обкладинки напис: «*М. Лисенко „Тарас Бульба” V акт*», 94 аркуші, титульний аркуш без записів, 1 аркуш із заголовком: «*Драматическая Опера Тарас Бульба 5^й Актъ. Музыка М. Лысенка либретто М. Старицкого*», штampi «Студіону» на аркушах: 2, 44, 84, 94 зв. (з написом «*1904 года 14го Марта г. Сумы. Харьковской губер[нии] А. Л. Горьлова.*» [12];

4) автограф, I дія партитури опери «Енеїда».

Переплетений (картон, коленкор), на етикетці зі штампом «Студіону» передньої обкладинки напис: «*М. Лисенко Енеїда I*», 42 аркуші, штampi «Студіону» на аркушах: 1, 7, 14, 20, 34, 39, штамп фірми Ідзіковського** на аркушах: 6, 8, 13 [7];

5) автограф, II дія партитури опери «Енеїда».

Переплетений (картон, коленкор), на етикетці зі штампом «Студіону» передньої обкладинки напис: «*М. Лисенко Енеїда II*», 63 аркуші,

* У «Рахункові» тут помилка. Має бути «1937».

** Штамп червоним чорнилом з написом «LEON IDZIKOWSKI ALEJE JEROZOLIMSKIE 18 TEL 224-51. WPROST KRUCZEJ WARSZAWA».

штампи «Студіону» на аркушах: 1, 3, 6, 15, 26, 41, 42, 49, 52, 56, 62, 63 зв., штамп фірми Ідзіковського на арк. 5 [8];

б) автограф, III дія партитури опери «Енеїда».

Переплетений (картон, коленкор), на етикетці зі штампом «Студіону» передньої обкладинки напис: «М. Лисенко Енеїда III», 75 аркушів, штампи «Студіону» на аркушах: 1, 3, 13, 24, 41, 51, 60, 75 зв., штамп фірми Ідзіковського на аркушах: 1, 2, 15, 17, 29, 39 [9];

Крім автографів, у відділі рукописів ЛННБ України ім. В. Стефаника зберігаються непереплетені 80 аркушів рукопису «Антрактъ изъ оп. „Тарасъ Бульба” Дѣйствіе 4. Агра» [1], а також 6 аркушів рукопису опери «Чорноморці» на іншому нотному папері, ніж автографи, без штампів [18].

Як і коли повернулися до ЛфБАН позичені на виставку автографи М. Лисенка достеменно невідомо, але можемо припустити, що це сталося вже після смерті Василя Щурата.

ДОДАТОК

23 квітня 1942, Львів. Розписка про переданий Василю Витвицькому на ювілейну виставку Миколи Лисенка творів композитора, що зберігались у колишній бібліотеці «Студіону».

Спис

нот перебраних від п. пр[офесора] Шухевича

1. «Різд[вяна] Ніч» автограф один том
2. «Т[арас] Бульба» « « «
3. «Енеїда» « « «
4. Збірник (з цензур[и]) друк
5. «Про Пал[ія] і Маз[епу]»
6. «Огні горять»
7. «*Le tristesse*»
8. «Марш чорном[орських] козаків»
9. Соната
10. «*Le reve*» Мрія
11. «Коли розлучається двоє»
12. «Без тебе Олесю» (спів)
13. « « « фортепян

14. «Ой зрада»
 15. *Prelude* з сюїти

Перебрав 23.IV.1942 з умовою

Витвицький
 2 листи — умова

ЛННБ України ім. В. Стефаника. Архів. — Оп. 1, спр. 61. — Арк. 4. Оригінал, маш., укр. мова. Опубл.: Львівська національна наукова бібліотека України імені В. Стефаника: переміщення і втрати фондів. Т. 1 : (1939–1945) : зб. док. і матеріалів / [упоряд.: Галина Сварник, Роман Дзюбан, Маргарита Кривенко та ін. ; передм. Р. Дзюбана ; НАН України, ЛННБ України ім. В. Стефаника, Наук.-дослід. від. іст. колекцій]. — Львів, 2010. — С. 122.*

26 вересня 1946, Львів. Список творів Миколи Лисенка, що зберігались у колишній бібліотеці «Студіону», переданих перед війною Львівській філії Бібліотеки Академії наук УРСР

Львів, 26/IX 1946 р.

К о п і я
С П И С О К

композицій М. В. Лисенка знайдених у книгозбірні «Студіону» у Львові, а які зараз зберігаються в Б.А.Н.

Moment de desespoir для скрипки

<i>2de Polonais de Concert</i>	« ф-н	} друк
<i>Preluda</i>	« ф-н	
<i>Scherzo</i>	« ф-н	

Увертюра з оп. «Різдв'яна ніч» для ф-н, 4 руки

«Різдвяна ніч» орк. парт.	I акт	} рукопис
« « « «	III «	
« « « «	IV «	
«Тарас Бульба» орк. парт.	I акт	
« « « «	II «	}
« « « «	IV «	

* Документ підшито у справу об'єднаним списком з переліками ще двох документів, датованими відповідно 11 червня 1941 р. і 19 травня 1941р. Справу датовано за найстарішим документом. Відповідно, з таким датуванням об'єднаний список було опубліковано.

Камо піду од лица твого? Міш. хор. літр.
Пречистая діво мати « « «
«Ноктюрн», опера для ф-н, друк
«Зіма і Весна» /Снігова краля/ оперка для ф-н літр.
«Чорноморці» оперета для форт. друк.
Кант розп'яттю, для мішан. хору

ЦДАВОВУ. — Ф. 2, оп. 7, спр. 3934. — Арк. 117. — Копія, маши., рук., укр. мова.

1. [Антракт з опери «Тарас Бульба», Дія IV, б. р., б. м.] // ЛННБ України ім. В. Стефаніка. Від. рукописів. — Ф. 9, оп. 1, спр. 848. — 80 арк.
2. Виставка у Львові // Голос (Берлін). — 1942. — № 15.
3. *Горак Я.* Василь Барвінський і львівські святкування столітнього ювілею Миколи Лисенка 1942 року / *Яким Горак* // Молодь і ринок. — 2009. — № 3. — С. 69-75.
4. Докладные записки, справки и переписка с Президиумом и отделами Академии Наук УССР, Комитетом по делам Культ-просвет учреждений и др. по научным, организационным и методическим вопросам, 20 января 1947 г. — 25 декабря 1947 г. // Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського. Архів. — Київ (НБУВ, Архів). — Оп. 1, спр. 687. — 79 арк.
5. *Каган С.* Кремлёвский волк / *Стюарт Каган* ; США 1987 год. Stuart Kahan, = The Wolf of the Kremlin (William Morrow and Company, New York, 1987) <http://www.amazon.com/Wolf-Kremlin-Biography-Kaganovich-Architect/dp/0688075290> ; Мемуары Лазаря Кагановича, записанные с его слов, американским племянником, Стюартом Каганом [Електронний ресурс]. — Москва, 2004. — Режим доступу: <http://zarubezhom.com/kaganovich.htm>. — Назва з екрана. — Дата перегляду: 17 трав. 2016 р.
6. Культурне життя в Україні : Західні землі : док. і матеріали / НАН України, Ін-т українознавства ім. І. П. Крип'якевича ; [упоряд. : *Т. Галлайчак, О. Луцький, Б. Микитів* та ін.]. — Київ : Наук. думка, 1995. — Т. 1 : 1939–1953. — 747, [2] с., іл.
7. [*Лисенко М.* Енеїда, I дія, б. р., б. м.] // ЛННБ України ім. В. Стефаніка. Відділ рукописів. — Ф. 9, оп. 1, спр. 248 а. — 42 арк.
8. [*Лисенко М.* Енеїда, II дія, б. р., б. м.] // ЛННБ України ім. В. Стефаніка. Відділ рукописів. — Ф. 9, оп. 1, спр. 248 б. — 63 арк.
9. [*Лисенко М.* Енеїда, III дія, б. р., б. м.] // ЛННБ України ім. В. Стефаніка. Відділ рукописів. — Ф. 9, оп. 1, спр. 248 в. — 75 арк.

10. [Лисенко М. Різдвяна ніч. Дія друга / Антракт, б. д., б. м.] // ЛННБ України ім. В. Стефаника. Відділ рукописів. — Ф. 9, оп. 1, спр. 249. — 121 арк.
11. [Лисенко М. Тарас Бульба. 3 акт б. р., б. м.] // ЛННБ України ім. В. Стефаника. Відділ рукописів. — Ф. 9, оп. 1, спр. 846. — 66 арк.
12. [Лисенко М. Тарас Бульба. 5 акт. [1904] // ЛННБ України ім. В. Стефаника. Відділ рукописів. — Ф. 9, оп. 1, спр. 847. — 94 арк.
13. Лист *Роксани Скорульської* [завідувача музею М. Лисенка у Києві] до *Романа Дзюбана* від 14 квітня 2015 р. // Особистий архів автора. Львів. — 1 арк.
14. Листи Юрія Меженка до львів'ян (1923–1969) / авт.-упоряд., передм., прим. *Марія Вальо*. — Львів, 2002. — 324 с. : іл.
15. Львівська національна наукова бібліотека України імені В. Стефаника: переміщення і втрати фондів. Т. 1 (1939–1945) : зб. док. і матеріалів / [упоряд.: *Галина Сварник* (керівник), *Роман Дзюбан*, *Маргарита Кривенко* та ін. ; передм. *Р. Дзюбана* ; НАН України, ЛННБ України ім. В. Стефаника, Наук.-дослід. від. іст. колекцій]. — Львів, 2010. — L, 565, [7] с.
16. *Мартиненко О.* До історії музичної спадщини Миколи Лисенка (Владислав Ідзиковський і Андрій Шептицький) / *Оксана Мартиненко* // Записки Наукового товариства імені Шевченка. — Львів, 1993. — Т. 226 : Праці музикознавчої комісії. — С. 265-268.
17. Матеріали про діяльність Академії Наук Української РСР та її інститутів (копії та проекти постанов Уряду, доповідні записки, листи, довідки тощо, 29 травня 1946 р. — 30 грудня 1946 р.) // Центральний державний архів вищих органів влади та управління України, Київ (ЦДАВОВУ). — Ф. Р-2, оп. 7, т. 4, спр. 3934. — 210 арк.
18. [Чорноморці, б. р., б. м.] // ЛННБ України ім. В. Стефаника. Відділ рукописів. — Ф. 9, оп. 1, спр. 250. — 6 арк.
19. *Ясиновський Ю. П.* Витвицький Василь / *Ю. П. Ясиновський* [Електронний ресурс] // Енциклопедія сучасної України. — Назва з екрана. — Режим доступу: http://esu.com.ua/search_articles.php?id=34215. — Дата перегляду: 16 трав. 2016 р.
20. *Matwijów M.* Zakład Narodowy imienia Ossolińskich w latach 1939–1946 / *Maciej Matwijów*. — Wrocław : T-wo Przyjaciół Ossolineum, 2003. — 350 s. : il.